

ΣΥΡΙΖΑ
2ο Συνέδριο

Δυναμώνουμε μαζί

**Κείμενο Συμβολής της Γραμματείας του Κ.Σ.
της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ
στον προσυνεδριακό διάλογο**

Μπροστά στο 2ο Συνέδριο

Στα τέλη Σεπτέμβρη θα πραγματοποιηθεί το 2^ο Συνέδριο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Οι συνεδριακές διαδικασίες για τα κόμματα της Αριστεράς έχουν σημασία από τη στιγμή που τα ερωτήματα τα οποία ανοίγονται μπορούν να απαντηθούν με συνεκτικό και ενιαίο τρόπο. Αυτή η διαδικασία προκύπτει μέσα από ζυμώσεις, ιδεολογικές συγκρούσεις, επιμέρους αντιθέσεις, κοινές συνισταμένες, διαπιστώσεις κλπ. Ένα συνέδριο έχει έναν διττό προσανατολισμό, οι πτυχές του οποίου είναι άρρηκτα συνδεδεμένες μεταξύ τους. 1^ο) Τη χάραξη ενιαίας στρατηγικής: Την επικύρωση δηλαδή ενός προγραμματικού σχεδίου προς εκπόνηση, η τροφοδότηση του οποίου από μία διαδικασία απολογισμού και συσσωρευμένης εμπειρίας από το προηγούμενο Συνέδριο μέχρι σήμερα, ενέχει το στοιχείο της αυτοκριτικής, της πολιτικής ειλικρίνειας και της ορθής ανάγνωσης του συσχετισμού δυνάμεων. 2^ο) Τον τρόπο λειτουργίας: Η εσωκομματική συγκρότηση σε επίπεδο οργάνων, διαδικασιών, δομών, ρόλων και συμμετοχής, διαδικασίες που ορίζουν αυτό που ονομάζουμε δημοκρατική συγκρότηση ενός Αριστερού Κόμματος. Αυτές οι διαδικασίες έχουν εντελώς διαφορετικό χαρακτήρα και νόημα σε σχέση με τα αστικά κόμματα. Αυτός ο διαφορετικός χαρακτήρας έγκειται τόσο ως προς το περιεχόμενο και τον προσανατολισμό της πολιτικής συζήτησης και των θεωρητικών εργαλείων που αξιοποιούνται για την ερμηνεία της πραγματικότητας όσο και ως προς τον χαρακτήρα λογοδοσίας και ελέγχου προσώπων, οργάνων και διαδικασιών (αφενός κατά τη διάρκεια του προσυνεδριακού διαλόγου αφετέρου κατά τη διάρκεια των ημερών του ίδιου του Συνεδρίου). Όλα τα παραπάνω συγκροτούν μία μεθοδολογία αλλά καθίστανται «άνευρα» εάν δεν καταφέρουμε να τους δώσουμε πολιτικό περιεχόμενο και προσανατολισμό.

Συγκυρία

Στο πλαίσιο της συζήτησης του 2^ο Συνεδρίου του ΣΥΡΙΖΑ οφείλουμε να λάβουμε υπόψιν μας τις εξής παραμέτρους. Α) Το συνέδριο δεν λαμβάνει χώρα σε συνθήκες κανονικότητας και ομαλότητας. Ο πολιτικός χρόνος είναι συμπιεσμένος, η κρίση του κυρίαρχου νεοφιλελεύθερου υποδείγματος συνεχίζεται χωρίς την ύπαρξη ενός νέου σημείου ισορροπίας, ενός «νέου κοινωνικού συμβολαίου» που να εξασφαλίζει την ομαλή αναπαραγωγή του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής και του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Β) Τις αντιθέσεις στο εσωτερικό του ίδιου του ευρωπαϊκού οικοδομήματος, που προκύπτουν: 1ον) από την επιθετικότητα του νεοφιλελευθερισμού σε βάρος της εργασίας και την οχύρωση των αντιδραστικών ευρωπαϊκών θεσμών απέναντι στον λαϊκό παράγοντα και τη δημοκρατική συμμετοχή 2ον) από τις αυξανόμενες προσφυγικές ροές από την Ανατολή στη Δύση 3ον) από την «κρίση ασφάλειας» και τις τρομοκρατικές επιθέσεις 4ον) από την άνοδο της Αριστεράς και την συγκρότηση φιλολαϊκών κυβερνήσεων με την συμμετοχή της αριστεράς σε Ελλάδα, Πορτογαλία. 5ον) Από την ραγδαία άνοδο ακροδεξιών δυνάμεων και εθνικιστικών τάσεων (βλέπε Αυστρία, Ουγγαρία, Γαλλία, Δανία κλπ). Για να χαράξουμε μία αριστερή, διεθνιστική γραμμή η οποία είναι πιο αναγκαία από ποτέ οφείλουμε να λάβουμε υπόψιν μας όλα τα παραπάνω. Γ) Τα χαρακτηριστικά της πάλης των τάξεων εντός του ελληνικού κοινωνικού

σηματισμού. Το ρόλο του ΣΥΡΙΖΑ και την σχέση του με τις κοινωνικές τάξεις που επιδιώκει να εκπροσωπεί, την Κυβέρνησή του, το Κράτος και την αυτονομία των μηχανισμών του, τις μάχες που δώσαμε με περηφάνια και αξιοπρέπεια, την αναγνώριση της δυσκολίας του να μετουσιώσεις θεωρητικά σχήματα σε εφαρμοσμένη πολιτική, τις νίκες που πετύχαμε και τις τομές που ξεκινήσαμε να πραγματοποιούμε σε επιμέρους τομείς, τους αναγκαίους συμβιβασμούς που κάναμε, τις αναδιπλώσεις και τις ατολμίες, την ήττα που υποστήκαμε το καλοκαίρι με το 3^ο Μνημόνιο.

Σημασία έχει σε αυτό το σημείο να μπορέσουμε να κάνουμε την δική μας αυτοκριτική και να κατανοήσουμε τι πραγματικά συνέβη αυτούς τους τελευταίους μήνες, πως περάσαμε από την πολιτική της επίθεσης, στην πολιτική της δίκαιης συμφωνίας και από εκεί στη πολιτική του «αμοιβαίου οφέλους». Πως μέσα σε αυτό το διάστημα της διαπραγμάτευσης αρνηθήκαμε να δούμε πως ο συσχετισμός διαρκώς γινόταν χειρότερος για εμάς, πως ενώ ξέραμε ότι θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε ένα πόλεμο από την πλευρά των δανειστών, εμείς αφήσαμε ανοχύρωτη την ελληνική οικονομία ακόμη και σε εκείνα τα επίπεδα και τον βαθμό που θα μπορούσαμε να επέμβουμε.

Τα συμπεράσματα που θα εξάγουμε από αυτή τη συλλογική διαδικασία οφείλουμε να γίνουν οδοδείκτης για εμάς ώστε να αποφευχθεί μια επανάληψη των λαθών και των παραλείψεων, καθώς στην περίοδο που ανοίγεται, ιδιαίτερα μετά και το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος της Βρετανίας, ένα έντονο κλίμα «αστάθειας» επανέρχεται.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ως πολιτικό Υποκείμενο, και η πολιτική εξουσία

Η πορεία του κόμματος μας ξεκίνησε πριν από 12 χρόνια μέσα από μία διαδικασία ανασύνθεσης αριστερών συλλογικοτήτων και κομμάτων. Ως ένα πολιτικό μέτωπο που συγκροτήθηκε στη βάση της κοινής δράσης των αριστερών δυνάμεων, και της έκφρασης και εκπροσώπησης των κοινωνικών κινημάτων. Ο ΣΥΡΙΖΑ συγκροτήθηκε στη βάση ενός αντι-νεοφιλελεύθερου μετώπου, ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση, αναγνωρίζοντας την ανάγκη της έμπρακτης αμφισβήτησης του τέλους της Ιστορίας. Ο ΣΥΡΙΖΑ κατάφερε να ανταποκριθεί στην άνθηση των κινημάτων και των αγώνων που στιγμάτισαν την ελληνική πραγματικότητα από το 2005 και ύστερα (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Forum, Άρθρο 16, Δεκέμβρης '08, αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό κίνημα, πλατείες, σκουριές, κλπ). Τα χρόνια των μνημονίων, η συνάντηση των κοινωνικών αγώνων με το αίτημα της πολιτικής ανατροπής μετασχημάτισε την οικονομική κρίση σε κρίση ηγεμονίας, την στιγμή που οι παλιές κομματικές και πολιτικές εκπροσωπήσεις διεργάγησαν με τον πλέον emphaticό τρόπο. Ο ΣΥΡΙΖΑ κατάφερε να μετασχηματιστεί και ο ίδιος σε κεντρικό εκφραστή των πόθων και των ελπίδων της πλειοψηφίας της κοινωνίας για το άνοιγμα ενός αντιπαραθετικού δρόμου στη λιτότητα, για την επίτευξη βαθιών δημοκρατικών τομών εντός της ελληνικής πραγματικότητας.

Με την εμπειρία της παρουσίας του ΣΥΡΙΖΑ στην Κυβέρνηση μπορούμε να εξάγουμε τα εξής συμπεράσματα: 1^{ον}) Την λανθασμένη ανάγνωση του συσχετισμού δύναμης και την υποτίμηση του ρόλου των Βρυξελλών. Ορθώς

αναλύσαμε τα χαρακτηριστικά και τους στόχους του μνημονίου εντός της χώρας και τον ρόλο που επιτελούν οι αστικές δυνάμεις, υποτιμήσαμε όμως το ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των οικονομικών μηχανισμών της και τη στρατηγική των νεοφιλελεύθερων ευρωπαϊκών ελίτ σε σχέση με την αντιμετώπισή μίας ενδεχόμενης Αριστερής Κυβέρνησης. 2^ο) Είμαστε απροετοίμαστοι, εν μέρει λογικό, μπροστά στη διάρθρωση, τις ανάγκες, την τεχνογνωσία και τα χαρακτηριστικά των δομών και των μηχανισμών του αστικού κράτους. Η λειτουργία αυτόνομων μηχανισμών εξουσίας εκτός της σφαίρας της κυβερνητικής επιρροής και η σχέση τους με δυνάμεις του κεφαλαίου απέδειξαν πως η πραγματικότητα είναι πολύ πιο σύνθετη από αυτά που διαβάζαμε στα βιβλία. 3^ο) Κάναμε σημαντικά τακτικά λάθη τα οποία μας κόστισαν σε πολιτικό χρόνο και χώρο (βλέπε διαχείριση της αποπληρωμής των δόσεων κατά την περίοδο της διαπραγμάτευσης, ατομία ως προς την ψήφιση νομοσχεδίων π.χ στους τομείς της εργασίας και της παιδείας που θα ισχυροποιούσαν τη σχέση μας με τα κοινωνικά στρώματα που θέλουμε να εκπροσωπούμε). 4^ο) Ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε κυβέρνηση σε συνθήκες αποδιάρθρωσης της συλλογικότητας και της συλλογικής εκπροσώπησης στο κοινωνικό πεδίο (υποχώρηση συνδικάτων, σωματείων κλπ). Υποτιμήθηκε, όχι φυσικά από πρόθεση, η ανάγκη υλοποίησης ενός- παράλληλου με την άσκηση της κυβερνητικής πολιτικής- δυναμικού σχεδίου παρέμβασης, ανασυγκρότησης των κοινωνικών χώρων και όξυνσης της ταξικής σύγκρουσης μέσα σε αυτούς, ειδικότερα όταν είχαμε διαπιστώσει την ηγεμονία των αντιδραστικών δυνάμεων εντός αυτών (χαρακτηριστικό παράδειγμα το δημοψήφισμα και η στάση της ΓΣΕΕ). Η συγκεκριμένη αναφορά αποτελεί ίσως το κομβικότερο λάθος του ΣΥΡΙΖΑ το προηγούμενο διάστημα. 5^ο) Η προβληματική λειτουργία του κόμματος σε επίπεδο συλλογικής λειτουργίας και χάραξης τακτικής σε χρόνο Ενεστώτα: Συχνά τα όργανα του κόμματος είχαν ρόλο παρατηρητή στις πολιτικές εξελίξεις, δεν ήταν σε θέση να απαντήσουν στα ερωτήματα που έβαζε η ίδια η συγκυρία, ενώ τα πολιτικά προβλήματα συχνά επιλύονταν με γραφειοκρατικό τρόπο. Οι Οργανώσεις Μελών στο εσωτερικό τους, ουκ ολίγες φορές, εξαντλούνταν σε έναν ατέρμονο τασικό ανταγωνισμό χωρίς να υπάρχει ουσιαστικό δια ταύτα σε επίπεδο εξωστρεφούς, μαζικής παρέμβασης, οργανωτικής ανάπτυξης και οργάνωσης της λαϊκής διαθεσιμότητας, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων.

Επανεκκίνηση

Από τη στιγμή που αντιλαμβανόμαστε την ανάγκη υπέρβασης της υπάρχουσας κοινωνικής και πολιτικής πραγματικότητας, την ανάγκη σύγκρουσης με τη λιτότητα και το νεοφιλελεύθερο υπόδειγμα, το 2^ο Συνέδριο μας πρέπει να οριοθετήσει τη στρατηγική μας, τις πολιτικές μας ιεραρχήσεις, τη μεθοδολογία δουλειάς μας και τα μέτωπα τα οποία θέλουμε να ανοίξουμε το επόμενο διάστημα.

Πτυχή 1^η: Το σημαντικότερο ζήτημα το οποίο οφείλει να μας απασχολήσει ως κόμμα είναι η **εκπόνηση ενός σχεδίου που θα έχει ως αιχμή την άρση της επιτροπείας** άρα και την εφαρμογή ενός δικού μας μείγματος πολιτικής χωρίς τη σημερινή στενή επιτήρηση. Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε πως το παρόν πρόγραμμα δεν αποτελεί ιδιοκτησία της ελληνικής Κυβέρνησης αλλά αποτελεί

προϊόν εκβιασμού. Ο ουσιαστικός στόχος μας πρέπει να παραμένει ο απεγκλωβισμός από τα μνημόνια και την επιτροπεία.

Το δεύτερο κρίσιμο ζήτημα είναι φυσικά **η προστασία της εργασίας** και η προσπάθεια για βελτίωση του εργασιακού μεσαίωνα που κυριαρχεί σήμερα. Εν πολλοίς αυτοί οι δύο πυλώνες, με ιδιαίτερη έμφαση στο δεύτερο λόγω και της διαπραγμάτευσης του Φθινοπώρου, οφείλει να θέσει σε γραμμή μάχης ολόκληρο το κόμμα.

Η μάχη για την αποκατάσταση των εργασιακών σχέσεων, η ανάγκη άμεσης επαναφοράς των συλλογικών συμβάσεων και της διαιτησίας, η θέσπιση ενός δημοκρατικού συνδικαλιστικού νόμου, είναι μάχες που θα δώσουν χαρακτηριστικά στη φυσιογνωμία μας ως κόμμα και ως κυβέρνηση. Οι επιπτώσεις της γρήγορα θα έχουν αντίκτυπο και στο κόσμο εκείνον τον οποίο εμείς πασχίζουμε να εκπροσωπήσουμε και ο οποίος αναζητά από εμάς το βήμα ώστε να ανακτήσει την ελπίδα του.

Η καταπολέμηση της μαύρης και ανασφάλιστης εργασίας που αγγίζει κατά κύριο λόγο τους νέους έπρεπε να αποτελεί εδώ και πάρα πολλούς μήνες σημαία μας. Η ίδια η Πολιτική Γραμματεία του Κόμματος έχει καταθέσει μία συνολική στρατηγική με δέσμη προτάσεων στο Υπουργείο Εργασίας σε σχέση με το ζήτημα, οι οποίες δεν έχουν υλοποιηθεί. Παράλληλα, το σχέδιο καταπολέμησης της ανεργίας και η μείωση των δεικτών της, το πιο κρίσιμο ζήτημα στην ελληνική κοινωνία αυτή τη στιγμή, δεν μπορεί να αφορά κατά κύριο λόγο την υλοποίηση προγραμμάτων ανακύκλωσης της ανεργίας όπως τα Voucher και τα κοινωφελή. Αποτελούν θετικό γεγονός οι αλλαγές που έγιναν στον συγκεκριμένο τομέα (από 5μηνα 8μηνα, συνδικαλιστικά δικαιώματα, οι αλλαγές στην κατανομή των πόρων-70% στους εργαζόμενους, 30% στα ΚΕΚ κλπ) αλλά δεν μπορούμε να αρκεστούμε στην εφαρμογή ενός σχεδίου που αναπαράγει την νεοφιλελεύθερη στρατηγική σε σχέση με την «κατάρτιση» και την «ευελιξία» των εργαζομένων, στοιχεία που αποτελούν τμήματα εντός του πυρήνα της λογικής της εσωτερικής υποτίμησης.

Πτυχή 2^η: Η αριστερά, όντας στην Κυβέρνηση, έχει την υποχρέωση να εφαρμόσει πολιτικές που θα δημιουργήσουν ασυνέχειες και να μην αναλώνεται σε μία συνθήκη αποκλειστικής διαχείρισης του μνημονίου. Οφείλουμε να ορίσουμε τις πολιτικές μας προτεραιότητες: Χρειαζόμαστε βαθιές δημοκρατικές τομές που θα αναδεικνύουν το πολιτικό μας προσανατολισμό και την ταξική μας μεροληψία. Θα πρέπει να δώσουμε περιεχόμενο στην «δίκαιη ανάπτυξη». Για εμάς η συγκεκριμένη διαδικασία πρέπει να οριοθετείται από την μείωση της ανεργίας, από την κατοχύρωση των εργασιακών δικαιωμάτων και των συνδικαλιστικών ελευθεριών, την αναδιανομή πλούτου από πάνω προς τα κάτω, από τον σεβασμό στο περιβάλλον.

Παράλληλα, πρέπει να ανακτήσουμε τις σχέσεις που είχαμε οικοδομήσει με τη νέα γενιά δίνοντας προτεραιότητα σε πολιτικές που αφορούν τη βελτίωση των ζωών τους και την άρση των καθημερινών τους προβλημάτων.

Χρειαζόμαστε: **A)** Θεσμικές αλλαγές στο κράτος (**άμεσος εκδημοκρατισμός της αστυνομίας και του στρατού, μείωση της στρατιωτικής θητείας, διαχωρισμός Εκκλησίας-Κράτους**), τη λειτουργία και τον χαρακτήρα του με τη **δημιουργία πυλώνων κοινωνικού ελέγχου** που θα μετασχηματίζουν το χαρακτήρα της Δημοκρατίας και θα δίνουν προτεραιότητα στη **λαϊκή συμμετοχή**. Κρίσιμη πολιτική μάχη αποτελεί **B)** η πλήρης αναδιαμόρφωση του **εκπαιδευτικού συστήματος** και υπεράσπισης του δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας. **Το πόρισμα Λιάκου σε καμία περίπτωση δεν συνάδει με τις προγραμματικές μας επεξεργασίες και τις δεσμεύσεις της Κυβέρνησης** πριν τις εκλογές του Σεπτεμβρίου. Οι δημοκρατικές-ριζοσπαστικές αλλαγές στο χώρο της παιδείας πρέπει να αποτελέσουν άμεση προτεραιότητα για την Κυβέρνηση. Η κατεύθυνση τους πρέπει να ξεκινάει από την άρση των ταξικών φραγμών σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης και την ιδεολογική αποδιάρθρωση του νεοφιλελευθερισμού στο εσωτερικό αυτών. Υπάρχουν επεξεργασμένες προτάσεις τόσο από το τμήμα παιδείας του Κόμματος όσο και από την Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ για όλες τις αναγκαίες αλλαγές στο χώρο της παιδείας. **Γ)** Στην **Υγεία** η αναμόρφωση του συστήματος έχει ξεκινήσει ήδη, με την υλοποίηση πτυχών του παράλληλου προγράμματος και τη δυνατότητα 2.500.000 ανασφάλιστων να έχουν δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Η διαδικασία αναμόρφωσης του πρέπει να προχωρήσει και να καταλήξει στον επανασχεδιασμό ενός ολοκληρωμένου δημόσιου συστήματος Υγείας. **Δ)** Να **κατοχυρώσουμε** και να υπερασπιστούμε τα **κοινωνικά δικαιώματα**. Η κατάργηση των φυλακών τύπου Γ', η επέκταση του συμφώνου συμβίωσης για τα ομόφυλα ζευγάρια (αλλά και η νομική κατοχύρωση της ταυτότητας φύλου που αναμένεται το επόμενο διάστημα) κ.α., αποτελούν θετικές πρωτοβουλίες. Η νομοθετική πρωτοβουλία **παροχής ιθαγένειας στα παιδιά μεταναστών** ενώ ξεκίνησε με θετικό πρόσημο έχει παγώσει, γεγονός το οποίο πάει βήματα πίσω το πολιτικό μας σχέδιο, ειδικότερα σε μία περίοδο όπου τα ακροδεξιά αντανakλαστικά αυξάνονται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς πανευρωπαϊκά και λόγω της Προσφυγικής κρίσης. Από την πλευρά μας πρέπει παράλληλα **να εκπονήσουμε ένα σχέδιο ομαλής ένταξης όλων των προσφύγων που θα μείνουν στην Ελλάδα** με κατοχυρωμένα τα δικαιώματα στην παιδεία, την εργασία και την περίθαλψη. Η ελληνική Κυβέρνηση αποτελεί την μοναδική φιλοπροσφυγική Κυβέρνηση στην Ευρώπη παρά την κάκιστη συμφωνία της Ε.Ε με την Τουρκία. **Ε)** Να θέσουμε στο προσκήνιο **το ζήτημα της αλληλέγγυας και κοινωνικής οικονομίας** ως παράγοντα κοινωνικού μετασχηματισμού στον τομέα της ίδιας της παραγωγής διαδικασίας. Να βελτιώσουμε και να διευρύνουμε το θεσμικό πλαίσιο για τη **αυτοδιαχείριση πτωχευμένων επιχειρήσεων**, ώστε να διευκολύνονται πιθανές συνεργατικές πρωτοβουλίες των εργαζομένων της υπό πτώχευση επιχείρησης.

Πτυχή 3^η: Δεν μπορείς να διεκδικείς το βάθεμα της δημοκρατίας στην ελληνική κοινωνία και στην ευρωπαϊκή πραγματικότητα και να μην λειτουργείς με ουσιαστικά δημοκρατικό τρόπο στο εσωτερικό σου. Η έννοια της Δημοκρατίας δεν μπορεί να περιορίζεται στην ελεύθερη έκφραση διαφορετικών απόψεων, πράγμα απολύτως θεμιτό, πρέπει και να εμπεριέχει την δυνατότητα συμμετοχής και συνδιαμόρφωσης στις λήψη αποφάσεων. Οφείλουμε να επιλύσουμε τα φαινόμενα αφενός της απόλυτης αυτονομίας του κυβερνητικού επιτελείου όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων στα κεντρικά

πολιτικά επίδικα και αφετέρου της αφυδάτωσης της πολιτικής συζήτησης στο εσωτερικό μας. Δεν μπορούμε να κάνουμε αποτελεσματικά βήματα ως προς την υλοποίηση του πολιτικού μας σχεδίου όταν οι σχέσεις κυβέρνησης-κόμματος χαρακτηρίζονται από «ατονία» ενώ απουσιάζει πλήρως ο συντονισμός τους. Τα όργανα, τα τμήματα και οι οργανώσεις του κόμματος πρέπει να αναβαθμίσουν την πολιτική και οργανωτική τους δουλειά τόσο με συνέπεια και πειθαρχία όσο και με τα μάτια στραμμένα στην κοινωνία. Η Κεντρική Επιτροπή πρέπει να χαρακτηρίζεται από ανανέωση, να είναι όργανο πολιτικό και λειτουργικό απαρτιζόμενο από συντρόφους και συντρόφισσες που θα μπορούν να ανταποκριθούν στα πολιτικά και οργανωτικά τους καθήκοντα, με αναβαθμισμένη την παρουσία των γυναικών, των νέων συντρόφων/ισσών, με εκπροσώπηση της περιφέρειας και με οριοθετημένο πλαφόν συμμετοχής κυβερνητικών στελεχών. Παράλληλα, τα μέλη της Κ.Ε., θα πρέπει να αντιλαμβάνονται το διακριτό τους ρόλο από τη κυβέρνηση και να μην αναπαραγάγουν μέσω της πρακτικής τους μια σχέση ιεραρχική όπου η κυβέρνηση ορίζει και το κόμμα εκτελεί. Τα κυβερνητικά στελέχη πρέπει να είναι συνεπή ως προς την παρουσία τους στα κομματικά όργανα, σεβόμενοι/ες τις κομματικές διαδικασίες και την εσωκομματική συζήτηση. Σε περίπτωση επαναλαμβανόμενης και αδικαιολόγητης απουσίας από αυτά θα πρέπει να προβλεφθεί ένα μοντέλο «οργανωτικών ποινών». Την ίδια μεθοδολογία θα πρέπει να ακολουθήσουμε και στις περιπτώσεις όπου μέλη της Κυβέρνησης δεν λαμβάνουν υπόψιν τους τις κομματικές αποφάσεις και ακολουθούν προσωπικές στρατηγικές. Παράλληλα, η θητεία των Βουλευτών και των Υπουργών δεν μπορεί να ξεπερνάει τις δύο τετραετίες, αντιστοίχως για τους επιστημονικούς συνεργάτες και τους μετακλητούς υπαλλήλους, έτσι ώστε να αποφευχθεί η δημιουργία μίας κομματικής νομενκλατούρας η οποία θα εξαρτάται αποκλειστικά από το κράτος. Επιπρόσθετα, να απαγορευθεί σε βουλευτές που δεν είναι συνεπείς ως προς την υλοποίηση της πολιτικής μας γραμμής και τις οικονομικές τους υποχρεώσεις απέναντι στο κόμμα, να συμμετάσχουν στα όργανα του κόμματος και να είναι υποψήφιοι βουλευτές στις επόμενες εκλογικές διαδικασίες. Έχουμε την υποχρέωση να αντιμετωπίσουμε άμεσα, προβληματικά φαινόμενα κατά τα οποία αρκετά στελέχη μας ακολουθούν μια τελείως αυτονομημένη και μη συμφωνημένη πολιτική. Το γεγονός αυτό δημιουργεί τεράστια ερωτήματα, ξεθωριάζει το στίγμα μας και δημιουργεί σύγχυση στα μέλη μας.

Οι παραπάνω παρατηρήσεις δεν αποσκοπούν στην στοχοποίηση προσώπων αλλά στην αναβάθμιση της λειτουργίας του ίδιου του κόμματος και την διαμόρφωση ενός συλλογικού δημοκρατικού πλαισίου λειτουργίας.

Ένα αριστερό Κόμμα το οποίο κατέχει την κυβερνητική εξουσία οφείλει να δημιουργήσει μηχανισμούς και δομές διαπαιδαγώγησης τόσο των μελών όσο και των στελεχών του, τόσο στο ιδεολογικό επίπεδο όσο και στο οργανωτικό. Η νέα Κεντρική Επιτροπή οφείλει να μεριμνήσει για την συγκεκριμένη διαδικασία. Παράλληλα, το κόμμα και η νεολαία οφείλουν να συνεισφέρουν σε μία αναγκαία αναβάθμιση του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς, σε μία κατεύθυνση επεξεργασίας και παραγωγής αριστερής θεωρίας στο σήμερα, εμπλουτίζοντας έτσι τον εσωκομματικό διάλογο και συμβάλλοντας μέσω του έργου του Ινστιτούτου στην πολιτική συγκρότηση των μελών μας.

Κοιτώντας στο παρελθόν, χαράσουμε το μέλλον

Οφείλουμε να αναγνωρίσουμε πως παρά τις όποιες προβληματικές, οι μάχες που έδωσε ο ΣΥΡΙΖΑ, η Κυβέρνηση και ο ελληνικός λαός έχουν αφήσει μία βαθιά παρακαταθήκη δημοκρατίας και αμφισβήτησης του πολιτικού σχεδίου των νεοφιλελεύθερων δυνάμεων σε μία Ευρώπη που αλλάζει και χαρακτηρίζεται από πολιτική ρευστότητα. Παρ' όλα αυτά, έχουμε την υποχρέωση να συνεχίσουμε τον αγώνα μας, ο οποίος δεν είναι 100στάρι αλλά μαραθώνιος, να κρατήσουμε ενεργή την υπόθεση του τερματισμού της Λιτότητας και του δημοκρατικού μετασχηματισμού της Ευρώπης, πάντα όμως με ένα ενιαίο και συλλογικά επεξεργασμένο σχέδιο. Στην παρούσα φάση πρέπει να επαναφέρουμε το σχέδιο της συγκρότησης ενός μετώπου αντι-λιτότητας από τις χώρες του Νότου, και να συγκρουστούμε με την γερμανική ηγεμονία στο εσωτερικό της Ε.Ε. Οφείλουμε να αναμετρηθούμε με τα λάθη μας, σπάζοντας στεγανά και αντιμετωπίζοντας τις παθογένειες του παρελθόντος, να αναγνωρίσουμε τους υπαρκτούς κινδύνους ενσωμάτωσης και να συγκρουστούμε. Δίπλα στις ιστορικές ήττες της αριστεράς δεν πρέπει να επιζητούμε να γραφτούν κι άλλες «χρυσές» σελίδες για ήρωες που κράτησαν ατόφια την αριστερή τους καθαρότητα, την ίδια στιγμή που δεν είχαν ανταγωνιστικό συγκροτημένο σχέδιο σε σχέση με την στατηγική του αντιπάλου. Το δικό μας όραμα περνά μέσα από την επανίδρυση της Ευρώπης και την ήττα του Νεοφιλελεύθερου Καπιταλισμού. Το δικό μας όραμα δεν πρέπει να χαρακτηρίζεται από μεταφυσικές νόρμες αλλά να έχει υλικότητα και να αφορά την καθημερινότητα των φτωχών και των αδύναμων, όλων εκείνων που έχουν βιώσει τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης. Ο ΣΥΡΙΖΑ στάθηκε πρωτοπόρος στις μάχες ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό και τη λιτότητα. Ο ΣΥΡΙΖΑ αποτέλεσε τον ταγό της αναγκαίας πολιτικής αλλαγής που χρειάζεται η Ευρώπη και πρέπει να παραμείνει στην πρώτη γραμμή του αγώνα για να αλλάξει η Ευρώπη. Έχουμε ιστορικό καθήκον να νικήσουμε.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΣΥΡΙΖΑ

25/6/2016

ΣΥΡΙΖΑ

2^ο Συνέδριο